כדי עיין על המשנה במאירי [illegible] מוקפם ועי' כב: ולא במקומו

עין משפט
נר מצוה

אמר רבא קסבר רבי יהודה כל שהוא מין במינו ודבר אחר סלק את מינו כמי שאינו ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו: איתמר קומץ דמנחת חוטא ששמנו רבי יוחנן אומר פסול וריש לקיש אמר (א) הוא עצמו משכשכו בשירי הלוג ומעלהו, והכתיב °לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה, ההוא שלא יקבע לה שמן בכתבותיה, איתביה ר' יוחנן לריש לקיש חרב שנתערב בבלול יקרב, רבי יהודה אומר לא יקרב מאי לאו קומץ המנחת חוטא דאיערב בקומץ דמנחת נדבה, לא, מנחת פרים ואילים במנחת כבשים, והא בהדיא קתני לה מנחת פרים ואילים במנחת כבשים חרב שנתערב בבלול יקרב רבי יהודה אומר לא יקרב, פירושי קמפרש לה, בעי רבא (ב) קומץ שמיצה שמנו על גבי עצים מהו: (ג) חיבורי עולין כעולין דמו או לאו כעולין דמו: אמר ליה רבינא לרב אשי לאו היינו דרבי יוחנן וריש לקיש דאיתמר *המעלה אבר שאין בו כזית ועצם משלימו לכזית רבי יוחנן אמר חייב ריש לקיש אמר פטור, רבי יוחנן אמר חייב חיבורי עולין כעולין דמו ר"ל אמר פטור חיבורי עולין לאו כעולין דמו, תיבעי לר' יוחנן ותיבעי לריש לקיש, תיבעי לר' יוחנן עד כאן לא קא אמר ר' יוחנן התם אלא בעצם דמינא דבשר הוא אבל (ד) האי דלאו דמינא דקומץ הוא לא, או דלמא אפי' (ה) לריש לקיש לא קא אמר אלא בעצם דבר מפרש הוא ואי פריש לאו מצוה לאהדורי (ו) אבל שמן דלאו בר מפרש הוא לא, או דלמא לא שנא, תיקו:

מתני' שתי מנחות שלא נקמצו ונתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות. קומץ שנתערב במנחה שלא נקמצה לא יקטיר, ואם הקטיר זו שנקמצה (ח) עולה לבעלים וזו שלא נקמצה לא עולה לבעלים. נתערב קומצה בשיריה או °בשיריה של חבירתה לא יקטיר ואם הקטיר עולה לבעלים: **גמ'** *אמר רב חסדא נבילה בטילה בשחוטה שאי אפשר לשחוטה שתעשה נבילה (ט) ושחוטה אינה בטילה בנבילה שאפשר לנבילה שתעשה שחוטה דלכי מסרחה פרחה טומאתה ורבי חנינא אמר כל שאפשר לו להיות כמוהו אינו בטל וכל שאי אפשר לו להיות כמוהו בטל, אליבא דמאן, אי אליבא דרבנן הא אמרי *עולין הוא דלא מבטלי אהדדי אבל מין במינו בטל, אי אליבא דרבי יהודה והא

רבי

מין במינו · שמן ושמן: ודבר אחר · סולת: סלק את מינו · שמן (דקומץ מנחה) נדבה כמי שאינו ונמצא סולתו של קומץ רבה על שמן הנבלע בו ומבטלו: משכשכו · שכמן עליו שמן לאחר שקמצו: סופגו · כלומר תחילה (א) מלוה שישפשפו לקומץ בשירי מנחה אחד מן הלוגין וכל שכן דאם שמנו כשר: תורה אור

שלא יקבע לה שמן · בעוד שלא נקמצה אבל לאחר קמיצה אם שמנה קלא כשר: יקריב · דרבנן לטעמייהו דעולין אין מבטלין זה את זה: רבי יהודה אומר לא יקריב · ואפי' רבנן לא אמרי יקרב אלא משום דעולין אין מבטלין זה את זה (ב) והיכא דאיתיה למנחת נדבה שדינן ליה אבל אם נפל שמן בקומץ דחוטא אפילו לרבנן לא (א) יקרב: מנחת נסכים של פרים ואילים · תריבה לגבי מנחת נסכים (ג) (כבש) דכבש הוי שלשה לוגין לעשרון דכתיב בפרשת שלח לך סלת עשרון בלול ברביעית ההין שמן והין שנים עשר לוגין, והל פרים ואילים שני לוגין לעשרון דכתיב בפר בלול בשמן חצי ההין דהיינו ששה לוגין ושלשה עשרונים סלת ובאילים סלת שני עשרונים בלול בשמן שלישית ההין והיכא דנתערבה מנחת פרים (ד) במנחת כבשים האם והאי לא יקרב משום דנמלאת העבה רבה אבל קומץ דמנחת חוטא דאיערב בקומץ דמנחת נדבה יקרב: פרושי קמפרש · והכי קאמר מנחת פרים בשל כבשים דהיינו חרב שנתערב בבלול (ה) דבלעינן זה מזה אפי' הכי לרבנן יקרב דאין עולין מבטלין זה את זה: רבי יהודה אומר לא יקרב · דהאי מינו רבה עליו ומבטלו על גבי עצים · והניח הקומץ עליו: מהו · מי הוי חסר קומץ או לאו. מי אמרינן חבורי עולין מה שהוא מחבר השמן לקומץ שחזר ונתן הקומץ על העצים: כעולין דמו · כאילו הוי השמן מובלע בקומץ וכשר או לאו כעולין ופסול: המעלה · בחוץ: עולין בשר חבורו עולין (ג) עצם: שמן לאו מין עולה הוא: עצם אי פריש · כגון פוקעין לאו מצוה לאהדורי בפרק גיד הנשה (חולין צ.) הלכך לאו כעולין דמו גשון הכי קומץ שמילה שמנו על גבי עצים מהו מי בעיא להקטיר עצים עם (ו) קומץ או לא. חבורי עולין שמן שמחובר לקומץ כעולין דמו ואם אינו מקטירו הוי כקומץ חסר או לא כעולין ולא איכפת לן: (ז) מתני' שתי מנחות כו' כבר פירשתי למעלה (דף כב:): גמ' נבילה בטלה בשחוטה · אם יש שתי חתיכות (ח) (אחת) שחוטה ואחת נבילה ואין ידוע איזהו בטלה (ט) בהן שאם נגע באחת מחתיכות אינו טמא דאמרינן שחוטה היא: שאי אפשר לשחוטה שתעשה נבילה · והוה ליה מין בשאינו מינו ובטל לדברי הכל: ושחוטה אינה בטלה בנבילה · אם יש שתי חתיכות נבילה ואחת שחוטה ביניהן אינה בטלה ואם נגע אחת מהן בתרומה אינה נשרפת עליה אלא תולין דשמא זו היא השחוטה: שאפשר לנבילה שתעשה שחוטה כו' · לקמיה מפרש טעמא דרב חסדא דאזיל בתר מבטל והואיל ואי אפשר לרוב להיות כמועט הוי כמין בשאינו מינו ולא אזלינן בתר בטיל דאף על גב דאפשר למועט להיות כמרובה הוי כמין בשאינו מינו: פרחה טומאתה · דכתיב (דברים יד) לגר אשר בשעריך תתננה (כא) ואמרינן בבכורות (דף מ:) הראויה לגר קרויה נבילה (כב): כל שאפשר לו · לבטל דהיינו מועט להיות כמוהו של מבטל אינו בטל הלכך נבילה אינה בטילה בשחוטה אבל שחוטה בטילה בנבילה דאי אפשר לשחוטה שתיעשה נבילה ואם נגעה אחת מן החתיכות בתרומה נשרפת עליה דרבי חנינא אזיל בתר בטיל: הא מין במינו בטל · הלכך בין נבילה בשחוטה בין שחוטה בנבילה בטלין:

בתר

יא) לא יוכל לקמוץ מזו בפני עצמה · שנבלעה זו בזו ונשאר מזו כדי קומץ שלא נתערב כבודו ואם לא פסולות דאמר כתיב כהנים מסלתה ולא מסלת חבירתה: לא יקטיר · אפי' כל המעורבת דאין הקטרה מלוה אלא בקומץ ומקומץ נמי לא מצי קמיץ שני קומצים דדלמא בכל קומץ וקומץ יש מזה שנתערב וליכא קומץ שלם (א) מחמת מנחה: ואם הקטיר · כל המעורבת היא לא עולה לבעלים דהא לא נקמצה ואין מנחת נדבה נתרת בלא קמיצה: נתערב קומצה בשיריה · לא יקטיר הא שלא משום השירים אסורין להקטיר דכתיב לא תקטירו ממנו אשה לה' (ויקרא ב) כל שממנו לאשים הרי הוא בבל תקטירו:

אמר רבא קסבר רבי יהודה כו' · הא דאמר בפ' כל הבשר (חולין קח.) במשמעתא דטיפה חלב דאמר רבא קסבר רבי יהודה כל שהוא מין ומינו כו' היינו הכא בשמעתין שהוא עיקר מילתיה דרבא ולא כמו שפי' שם בקונטרס דהיינו רבא דפרק גיד הנשה (שם קג. ושם) שאמר אפילו לא קדם וסלקו הוי מין ומינו ודבר אחר כו' דהתם לא קאמר בהאי לישנא קסבר רבי יהודה כו':

הוא עצמו משכשכו בשירי הלוג. פירוש לוג של מנחות שאיתמר ואי"ת הא תנן בפירקין (דף כ.) השמן מיעוטו מעכב את רובו ונ"ל שלא ניתנה תורה למלאכי השרת ואי אפשר שלא ישאר בלוג מן השמן: **חרב** שנתערב בבלול פי' · יש תימה מאי קא פריך דלעולם מודה רבי שמעון בן לקיש דאם הוו עולין מבטלין ואפי' לרבנן לא יקרב ולא משום חרב שנשמן אלא משום בלול שנחסר דהוה ליה חיסר שמנה דהא נתערב שמנו בחרב ובטל וי"ל מן) כשר ופסול שנתערבו זה בזה וצריך עיון אם הוה אמרינן יקרב אם לאו וי"ל דלא חשיב חיסר שמנה דאע"ג דמספקא' ליה לרבא בסמוך גבי קומץ שמיצה שמנו על גבי עצים אי חיבורי עולין כעולין הכא פשיטא דכעולין דמיא כשמיצה שמנו בחרב כיון דהסיק נקטרים ולפי זה לא מיפסלו כס) לעולם משום חיסר שמנה אלא משום ריבה שמנה:

קומץ שמיצה שמנו ע"ג עצים · פי' קצת נבלע מן השמן בעצים ומקצתו בעין על גבי עצים עם הקומץ ומבעיא ליה אי חשיב הנבלע כאילו הוא בעין ע"ג עצים הואיל ומחובר למה שבעין מחמת דחיבורי עולין כעולין דמו או לא ובקונט' פירש ב' לשונות וכמו שפירש' נראה: **נבילה** בטילה בשחוטה · היינו מלטמא במגע אבל במשא מטמא כדאמרי' בפרק שלישי דבכורות (דף כג.): **שחוטה** אינה בטילה בנבילה · והיכא דקבעי ברשות הרבים ואינו יודע באיזו מהן נגע ספיקו טהור דכל קבוע כמחצה על מחצה דמי היכא דאפשר למיקם טומאה ודם הפר ודם השעיר כיון שהוא מעורב בו כאחת וכן מהן מנה חשיב דאפשר להיות זה כזה: ולא

לא א מיי' פי"א מהל' פסה"מ הלכה י':

לב ב מיי' שם הל' כט:

לג ג מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הלכה יח:

[ועי' תוס' חולין קח. ד"ה דלמא]

לד ד מיי' פי"ט מהל' מעשה"ק הלכה י':

לה ה מיי' פי"א מהל' פסה"מ הלכה כט:

לו ו מיי' שם הלכה ל':

לז ז מיי' שם הלכה לא:

לח ח מיי' פי"ח מהל' אבות הטומאה הלכה יח:

זבחים קב:

[illegible]

ביצה לח. [בכורות כג. ע"ש]

נושא
קומץ דמנחת
חוטא ששמנו

* עיין על קומץ דמנחת חוטא ותק נמ'

נושא
חיבורי עולין:
• קומץ שמיצה שמנו על גבי העצים
והניח הקומץ עליהן
• המעלה בחוץ אבר שאין בו כזית
ועצם משלימו לכזית

נושא
תערובות
קומץ דמנחות

נושא/משנה
מא' ר' חסדא
ור' חנינא איך
קובעים את תערובות
של ב' מינים
לחשב מין במינו
או זמנות הכל [illegible]
בשאינו מינו

אליבא דמאן
[illegible]
אליבא דמאן
אמרו ר' חסדא
ור' חנינא את
[illegible]

תת צורי
[illegible]

שיטה מקובצת

א] הוא עצמו משכשכו בשירי הלוג · וא"ת כי משייר בלוג מן השמן אמאי לא הוי כחסר שמנה [illegible] השמן [illegible] הלוג דהא תנן בפרקין השמן מיעוטו מעכב את רובו וי"ל דלא נתנה תורה למלאכי השרת דאי אפשר למצות הלוג כל כך שלא ישאר בו קצת מן השמן: ב] קומץ שמיצה שמנו על גבי עצים · וא"ת בין ללשון ראשון ובין ללשון שני דרש"י תפשוט ממתני' דקאמר ר"י במתניתין היכא דאין בלילתן שוה דבלולות זו מזו ומבטלי אהדדי אלמא חיבורי עולין לאו כעולין דמי (לא ללשון) [ללשון] ראשון דאי הוי כעולין אמאי מבטלי אהדדי כיון דכולן נקטרין ביחד והוי לן למימר דכל חד וחד בתר מינא שדינן ליה וללשון שני נמי יש להוכיח דמאור דחשבינן ליה להאי דרבה שמנה ולהאי חסר שמנה אלמא [לאו] כעולין דמי וי"ל דמה שאמר הן בלולות זו מזו משום חסרון שמן של מנחת נסכים הוא ולא משום יחוד שמן של הקומץ ולא דמי כלל להכא וכ"ש לפי' אחרון שכתבתי לעיל דליכא שום הוכחה לחבורי עולין ועוד אמר הר"ר שמואל דמתני' אין להוכיח דהוא אליבא דרבנן ומש"ה קא בעי ליה מ(הי)[חי]בורי עולין כעולין ולא מבטל עצים לשמן שנתמצה עליהן וא"כ אין להוכיח מלתא דר"י דמתני' דלית ליה האי סברא: ג] חיבורי עולין כעולין דמי · פ"ה והוא מחבר השמן לקומץ כעולין דמי כאילו שמן של עצים מבלע בקומץ וכשר או לא ולא מתני הקטרה של שמן שבעצים והרי באילו לא נקטר כלל ולא דמי להקטיר שמשום כיון שאין השמן בעין וא"ת תפשוט ליה ממתניתין עבה ברבה פסולה ואע"פ שמקטירין יותר פסולה הרבה משום חסרון אלמא לאו כעולין דמי ר"ל דקס"ד דפסולא דמתניתין משום יתר ולא משום חסר הרבה פירוש קשה במסוך דקאמר אבל שמן דלאו בר מפרש [הוא] ולשון אחר פירש וחיבור עולין היינו [illegible]

שיטה מקובצת

אינה בטילה בנבילה ד"ה אם נגעה אחת מהם בתרומה תולין וא"ת בתר דלא בטלה מ"מ ניזיל בתר רובא דהכי אמרינן בפרק קמא דכתובות תשעה שרצים ותפרדע אחד ביניהם הוי לאו משום קבוע כמחצה על מחצה הוי אזלינן בתר רובא והתנא בהם מגע והוי והכא לא שייך קבוע כיון שאין הקבוע ניכר וי"ל דהתם היינו טעמא משום דמין בשאינו מינו בטל והשתא כמאן דליתיה דמי אבל במין במינו דלא בטלי הוי כמחצה על מחצה תו"ח: י) דקומץ מנחת נדבה ותיבות דקומץ משום נמחק: יא] תחלת דינו מצוה שישפשפנו לקומץ דהוא בשירי אחד מן הלוגין וכ"ש דאם שמנו דיעבד כשר: יב] וכל היכא דאיתיה לשמן אמנחת נדבה שדינן ליה ואם נפל שמן כו' לא יקרב וקשיא לריש לקיש תו"ח: יג] נסכים של כבשים דכבש הוי שלשה לוגין: יד] ומנחות אילים במנחות: טו] בבלול דבלועין זה מזה: טז] עם הקומץ או לא חבורי עולין שמן המחובר לקומץ: יז] תיבות מתני' שתי מנחות כו' פרשתי למעלה נמי נמחק: יח] תיבת ואחת נמחק: יט] ברוב (דרוב) שאם תיבת בהן נמחק: כ] שחוטה כלומר שתהא עליה תורת שחוטה שלא תטמא והוי ליה מין במינו ואי קשיא נבלה נמי לא תבטל בשחוטה דהוי ליה מין במינו דאפשר לנבלה שתעשה שחוטה תרין לקמיה: כא] תתננה ואכלה: כב] נבלה שאינה ראויה לגר אינה קרויה נבלה (ומה"ד) כל שאפשר לו לבטל: כג] [illegible] כיון שהוא נאכל [illegible] תירץ תו"ח: כד] בכשר וא"ת אימא דלא יקרב משום בלול שחסר וגם חרב פסול משום [illegible] חרב שנתערב בבלול ולא קאמר בלול שנתערב בחרב [illegible] תו"ח: כה] מיפסלו במתניתין לעיל משום:

שמנה פסול היינו קודם קמיצה אבל לאחר קמיצה לית לן בה [illegible] חסר אלא משום יתר כמו שפירשתי לשיטתו הראשונה הדוחק קצת לישב אבל הוי דלאו [illegible] ולמה אין שמן מינא דקומץ והלא נקמץ כמו הסולת דהא כתיב מסלתה ומשמנה אבל [illegible] מינא דקרי עצים חבורי עולין [illegible] עכ"ל תו"ח ובתוס' אחרות [illegible] דהכא קבעי לרבנן דאמרי דאין עולין מבטלין זה את זה ולהכי בעי חבורי עולין כעולין [illegible] ומבטלין זה את זה [illegible] וכן אמרינן במתניתין ומתניתין דקתני הן בלולות [illegible] היינו לר"י דסבר דעולין מבטלין זה את זה [illegible] אליבא דרבנן ע"כ: ד] אבל הכא דלאו מינא דקומץ הוא [illegible] ללשון ראשון [של רש"י] [illegible] אבל עצים כו': ה] אפילו ריש לקיש אות ל' נמחק: ו] [illegible] פסולת הקומץ שנתערב כו' · ברישא [illegible] אלא בקומץ ומשמע דאם רצה להקטיר יקטיר ובסיפא [illegible] לא יקטיר [illegible] ולא קרינן ממנו לאישים [illegible] עולה לבעלים [illegible]: ט] ושחוטה [illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ר' יהודה וכו' לרבנן לא יקרב הס"ד ואח"כ מ"ה מנחת פרים ואילים כו' מנחת נסכים וכו' נסכים דכבש: (ב) ד"ה עולין וכו' עצם הס"ד ואח"כ מ"ה [illegible]: (ג) [illegible]

גליון הש"ס

מתני' בשיריה של חבירתה כו' · עיין לקמן מח ע"א תוס' ד"ה מנחה בחסלם: